

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Wojciechowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Kurczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2017 r.

sprawy: **R. Z.**

s. B., B. z domu Z.

ur. (...) w m. (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie 10.07.2016r. do 13.04.2017 r. w m. (...), woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną M. Z. (1) pozostającą z nim w stałym stosunku zależności wynikającym z faktu wspólnego zamieszkiwania oraz nad synami D. Z. i M. Z. (2), w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury podczas których wszczynał awantury podczas których używał wobec nich słów powszechnie uznawanych za obelżywe, nie wypuszczał z mieszkania, wyłączał energie elektryczną, zabraniał korzystać ze sprzętów domowych, utrudniał dostęp do lodówki i znajdującego się tam pożywienia, groził M. Z. (1) pozbawieniem życia, a dzieciom pobiciem, naruszał ich nietykalność cielesną w tym kopał syna D., a w dniu 06.07.2017r. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci krwawych podbiegnięć na szyi, które spowodowały naruszenie czynności nr zadu jego ciała na czas poniżej 7 dni

tj. o czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

1. R. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 207§1 kk w zw. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 207§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§2 kk, art. 73§2 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat, oddając w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora,
3. na podstawie art. 72§1 pkt. 7b kk orzeka nakaz opuszczenia przez oskarżonego w okresie próby warunkowego zawieszenia wykonania kary lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi tj. żoną oraz synami – w terminie 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia,
4. na podstawie art. 72§1 pkt. 5 i 6 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz do podjęcia terapii leczenia uzależnienia przeciwalkoholowego,
5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Magdaleny Góreckiej kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery 20/100) złotych wraz z podatkiem VAT, tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu,

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Moniki Różyckiej - Stańczak kwotę 442,80 (czterysta czterdzieści dwa 80/100) złotych wraz z podatkiem VAT, tytułem nieopłaconych kosztów zastępstwa procesowego,

7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty zwalniającej oskarżonego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

co do orzeczonej kary

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie 10.07.2016r. do 13.04.2017 r. w B. R. Z. znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną M. Z. (1) pozostającą z nim w stałym stosunku zależności wynikającym z faktu wspólnego zamieszkiwania oraz nad synami D. Z. i M. Z. (2), w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury, podczas których używał wobec nich słów powszechnie uznawanych za obelżywe, nie wypuszczał z mieszkania, wyłączał energię elektryczną, zabraniał korzystać ze sprzętów domowych, utrudniał dostęp do lodówki i znajdującego się tam pożywienia, groził M. Z. (1) pozbawieniem życia, a dzieciom pobiciem, naruszał ich nietykalność cielesną, w tym kopał syna D., a w dniu 06.07.2017r. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci krwawych podbiegnięć na szyi, które spowodowały naruszenie czynności narządu jego ciała na czas poniżej 7 dni

(dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 2, opinia – k. 33, niebieska karta – k. 40 do 47, opinia psychologiczna – k. 48 do 51, odpis wyroku – k. 53, doniesienie – k. 55, zeznania świadka M. Z. (2) – k. 84 i 85, opinia – k. 87 do 90 i k. 94 do 95, zeznania M. Z. (1) – 138 do 139, k. 19, k. 35 do 37, zeznania B. S. – k. 139 do 139v, zeznania C. W. – k. 139v do 140).

Oskarżony R. Z. ma 38 lat, uzyskał wykształcenie średnie z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Jest rozwiedziony a na utrzymaniu ma dwoje dzieci. Pracuje jako technik elektryk z wynagrodzeniem 2011 zł miesięcznie netto. Nie posiada żadnego majątku. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo i nie był karany.

(dowód: dane osobo poznawcze-k. 137, dane o karalności-k.66).

R. Z. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, a na rozprawie odmówił składania wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budzą żadnych wątpliwości, a zasadniczą podstawą ich ustalenia były konsekwentne i logiczne zeznania oskarżycielki posiłkowej M. Z. (1) jak i jej dzieci – małoletnich synów stron oraz pośrednio B. S.. Świadcowie ci spójnie przedstawiają przebieg zdarzeń oraz zachowanie oskarżonego w okresie od 10.07.2016r. do 13.04.2017 r.

Nie budziły również żadnych wątpliwości zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym opinie. Awantury domowe wywoływane przez oskarżonego zostały potwierdzone dokumentacją w postaci kopii tzw. niebieskiej karty.

Pozostałe dowody w postaci danych o karalności i dokumentacji zostały uznane za wiarygodne, żadna ze stron nie kwestionowała ich rzetelności.

Zebrane w sprawie dowody pozwoliły na uznanie oskarżonego R. Z. winnego zarzucanego mu czynu z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Działanie oskarżonego miało charakter długotrwały, o różnym natężeniu stosowania przemocy fizycznej i psychicznej, lecz swą intensywnością i rodzajem cierpień fizycznych i psychicznych zadawanych pokrzywdzonej byłej żonie i synom

realizowało stan faktyczny powszechnie rozumiany jako znęcanie się. Przepięstwo znęcania stypizowane w art. 207 § 1 kk, polega na fizycznym, czy psychicznym zadawaniu cierpień ofierze, przy czym nie jest konieczne ziszczenie się jakiegokolwiek skutku, natomiast zazwyczaj składa się na nie jedno lub wiele-rodzajowe pojedyncze czynności naruszające różne dobra, np. nietykalność cielesną, godność osobistą. Zachowanie sprawcy w okolicznościach niniejszej sprawy polegało na wszczynaniu awantur domowych, znieważaniu i ubliżaniu słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe, utrudnianiu dostępu do sprzętów domowych, a także na naruszaniu nietykalności cielesnej oraz groźeniu pozbawieniem życia. Częstotliwość zachowań oskarżonego świadczy o zamiarze, który polegał na chęci dokuczenia żonie i dzieciom w sposób bardzo intensywny, powodujący stan permanentnego zagrożenia i strachu. Oskarżycielka posiłkowa jak i jej dzieci bardzo przeżywali fakt, że to ich mąż i ojciec zachowuje się tak nagannie wobec nich. Zachowanie to charakteryzowało się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, godziło w dobro rodziny oskarżonego, stało się przyczyną ciągłego życia w strachu oskarżycielki posiłkowej i synów stron. Dobrem chronionym przez prawo przy przepięstwie znęcania się nad członkami rodziny jest bowiem zdrowie psychiczne i fizyczne osoby, nad którą sprawca się znęca, w tym przypadku żony oskarżonego i jego dzieci. Dodatkowo oskarżony godził w inne dobra, takie jak godność osobista, cześć, nietykalność cielesna.

Zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał również dyspozycję art. 157 § 2 kk gdyż skutkiem naruszenia nietykalności cielesnej D. Z. było naruszenie czynności narządu jego ciała na czas do dni siedmiu.

Oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów umyślnie. Miał świadomość tego co czyni, zdawał sobie z tego sprawę. Jako dorosły, w pełni poczytalny człowiek, zadawał cierpienia fizyczne i psychiczne swojej żonie i dzieciom. Działal z zamiarem bezpośrednim, chcąc wyrządzić krzywdę moralną lub fizyczną, dokuczyć, poniżyć, uprzykrzyć wspólne zamieszkiwanie.

R. Z. można przypisać winę w chwili popełniania czynu, gdyż był dorosły i w pełni poczytalny. Doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że robi źle i nic nie stało na przeszkodzie zachowaniu zgodnemu z prawem. Nie zachodziły żadne przesłanki wyłączające lub ograniczające jego zdolność rozpoznania czynu lub pokierowania swoim postępowaniem.

Za przypisany sprawcy czyn wymierzono oskarżonemu karę jednego roku pozbawienia wolności.

Wymiar kary wymierzonej oskarżonemu w wysokości 1 roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat dostosowano do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu sprawcy. W wymiarze tym uwzględniono przede wszystkim okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego – działanie na szkodę pokrzywdzonej i dzieci. Kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ma uzmysłowić oskarżonemu bezprawność oraz nieopłacalność podejmowanego dotychczas zachowania, a także zapobiec podobnym działaniom w przyszłości i zaspokoić potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Pięcioletni okres warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczony w trybie art. 70 § 2 kk w związku z działaniem sprawcy z użyciem przemocy i na szkodę osób najbliższych wspólnie dotychczas zamieszkujących, pozwoli na skontrolowanie zachowania sprawcy w tym czasie, ustalenie jego stosunku do popełnionego czynu i postępów wolnościowej resocjalizacji. Nie przesądzając o ostatecznym sposobie odbycia kary pozbawienia wolności, wystarczającą dolegliwością stanowiącą szansę na poprawę dotychczasowego zachowania będzie wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby. Orzeczony dozór kuratora ma na celu wzmocnienie kontroli nad zachowaniem sprawcy oraz oceny postępów jego wolnościowej resocjalizacji.

Ponieważ oskarżony popełnił przepięstwo z użyciem przemocy na szkodę pokrzywdzonej i jej dzieci, z którymi wspólnie zamieszkiwał Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek opuszczenia zajmowanego wspólnie lokalu mieszkalnego w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia w okresie próby. Obowiązek ten ma charakter przede wszystkim ochronny wobec pokrzywdzonych i zapobiegnie popełnieniu podobnych przepięstw przez oskarżonego.

Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu jak i obowiązek podjęcia terapii leczenia uzależnienia alkoholowego. Nałożenie tych obowiązków podyktowane było tym, iż R. Z. nadużywał alkoholu w okresie objętym zarzutem, a pod jego wpływem popełnił zarzucany mu czyn.

O kosztach obrony jak i kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r., poz. 1714) i uwzględnia należy podatek od towarów i usług.

Na podstawie art.626§1 kpk i art.627 kpk , art. 624 § 1 kpk oraz art.7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r.,Nr 49, poz.223 z późn. zm.) zobowiązano oskarżonego do uiszczenia kosztów sądowych w postaci opłaty, natomiast zwolniono od poniesienia pozostałych kosztów sądowych